

2) Οι απαντήσεις που δόθηκαν από το Δικαστήριο στο δεύτερο και στο τέταρτο ερώτημα, τα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως C-446/04 επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, ισχύουν και όταν:

— ο καταβλητέος στην αλλοδαπή φόρος εταιριών ο οποίος βαρύνει τα κέρδη που διανέμονται ως μερίσματα δεν καταβλήθηκε ή δεν καταβλήθηκε στο σύνολό του από την αλλοδαπή εταιρία η οποία καταβάλλει τα εν λόγω μερίσματα στην ημεδαπή εταιρία, αλλά από την εγκατεστημένη σε ορισμένο κράτος μέλος άμεσα ή έμμεσα θυγατρική της πρώτης εταιρίας,

— ο προκαταβλητέος φόρος εταιριών δεν καταβλήθηκε από την ημεδαπή εταιρία που λαμβάνει τα μερίσματα αλλοδαπής εταιρίας, αλλά από την ημεδαπή μητρική εταιρία της στο πλαίσιο του συστήματος φορολογίας των ομίλων εταιριών.

3) Το δικαίωμα της Ένωσης έχει την έννοια ότι η εγκατεστημένη σε ορισμένο κράτος μέλος μητρική εταιρία η οποία, στο πλαίσιο συστήματος φορολογίας των ομίλων εταιριών, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, υποχρεώθηκε, κατά παράβαση των κανόνων δικαίου της Ένωσης, να καταβάλει τον προκαταβλητέο φόρο εταιριών επί των κερδών που προέρχονταν από μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως μπορεί να ασκήσει αγωγή με αίτημα την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, στο μέτρο που ο φόρος αυτός υπερβαίνει τον πρόσθετο φόρο εταιριών που το οικείο κράτος μέλος δικαιούνταν να επιβάλει προκειμένου να αντισταθμίσει τον χαμηλότερο ονομαστικό φορολογικό συντελεστή βάσει του οποίου φορολογήθηκαν τα κέρδη που διανεμήθηκαν ως μερίσματα αλλοδαπής προελεύσεως σε σχέση με τον ονομαστικό φορολογικό συντελεστή που ίσχυε για τα κέρδη της ημεδαπής μητρικής εταιρίας.

4) Το δικαίωμα της Ένωσης έχει την έννοια ότι η εγκατεστημένη σε ορισμένο κράτος μέλος εταιρία, της οποίας το ποσοστό συμμετοχής σε εταιρία εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα της παρέχει αναμφισβητήτως τη δυνατότητα να επηρεάζει τις αποφάσεις της εν λόγω δεύτερης εταιρίας και να καθορίζει τις δραστηριότητές της, μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 63 ΣΛΕΕ προκειμένου να αμφισβητήσει τη συμβατότητα προς τη διάταξη αυτή ρυθμίσεως του εν λόγω κράτους μέλους σχετικά με τη φορολογική μεταχείριση μερισμάτων προερχομένων από την ανωτέρω τρίτη χώρα, η οποία δεν εφαρμόζεται μόνο σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η μητρική εταιρία ασκεί ουσιώδη επιρροή στη διανεμούσα τα μερίσματα εταιρία.

5) Η απάντηση που δόθηκε από το Δικαστήριο στο τρίτο ερώτημα, το οποίο υποβλήθηκε στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση *Test Claimants in the FII Group Litigation*, δεν ισχύει όταν οι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη θυγατρικές, προς όφελος των οποίων δεν

μπόρεσε να γίνει καμία μεταφορά του προκαταβλητέου φόρου εταιριών, δεν φορολογούνται στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η μητρική εταιρία.

(¹) ΕΕ C 103 της 2.4.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Yoshikazu Iida κατά Stadt Ulm

(Υπόθεση C-40/11) (¹)

(Άρθρα 20 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 51 — Οδηγία 2003/109/ΕΚ — Υπήκοοι τρίτης χώρας — Δικαίωμα διαμονής σε κράτος μέλος — Οδηγία 2004/38/ΕΚ — Υπήκοοι τρίτης χώρας μέλη της οικογενείας πολιτών της Ένωσης — Υπήκοος τρίτης χώρας ο οποίος δεν συνοδεύει ούτε πηγαίνει να συναντήσει πολίτη της Ένωσης στο κράτος μέλος υποδοχής και ο οποίος διαμένει στο κράτος μέλος καταγωγής του πολίτη — Δικαίωμα διαμονής υπηκόου τρίτης χώρας στο κράτος μέλος καταγωγής πολίτη ο οποίος διαμένει εντός άλλου κράτους μέλους — Ιθαγένεια της Ένωσης — Θεμελιώδη δικαιώματα)

(2013/C 9/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Yoshikazu Iida

κατά

Stadt Ulm

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Ερμηνεία, υπό το πρίσμα των άρθρων 7 και 24 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Πρόσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, του άρθρου 21, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθώς και των άρθρων 2, παράγραφος 2, στοιχείο δ', 3, παράγραφος 1, 7, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (ΕΕ L 158, σ.77) — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 3, ΣΕΕ, καθώς και των άρθρων 24, παράγραφος 3, 45, παράγραφος 1, και 51, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανήλικο τέκνο, υπήκοος κράτους μέλους, το οποίο έχει μεταφέρει την κύρια κατοικία του με τη μητέρα του σε άλλο κράτος μέλος — Δικαίωμα διαμονής στο κράτος καταγωγής του τέκνου του έχοντος την ιθαγένεια τρίτης χώρας και ασκούντος τη γονική μέριμνα πατρός — Πεδίο εφαρμογής του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια της «εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης»

Διατακτικό

Εφόσον δεν πρόκειται για κατάσταση διεπόμενη από την οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, που τροποποίησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1612/68 και κατάργησε τις οδηγίες 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ, και αν επίσης δεν υφίσταται άλλο συνδυαστικό στοιχείο με τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης που αφορούν την ιθαγένεια, υπήκοος τρίτης χώρας δεν μπορεί να αξιώνει να του αναγνωρισθεί παρεπόμενο δικαίωμα διαμονής απορρέον από σχέση με πολίτη της Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG κατά Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Υπόθεση C-56/11) (¹)

[Κοινοτική προστασία των φυτικών ποικιλιών — Κανονισμός (ΕΚ) 2100/94 — Μεταποίηση — Υποχρέωση του μεταποιητή να παρέχει πληροφορίες στον δικαιούχο κοινοτικής προστασίας — Υποχρεώσεις όσον αφορά τη χρονική στιγμή και το περιεχόμενο της αιτήσεως παροχής πληροφοριών]

(2013/C 9/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main eG

κατά

Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Oberlandesgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 14, παράγραφος 3, περίπτωση 6, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 227, σ. 1), και του άρθρου 9, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτελεστικών κανόνων σχετικά με την γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, σχετικά με τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών (ΕΕ L 173, σ. 14) — Υποχρέωση πληροφόρησης του μεταποιητή έναντι του κατόχου δικαιώματος επί φυτικών ποικιλιών — Προϋποθέσεις σε σχέση με τον χρόνο και το περιεχόμενο απαιτήσεως πληροφόρησης δυνάμενης να θεμελιώσει υποχρέωση πληροφόρησης

Διατακτικό

1) Το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1768/95 της Επιτροπής, της 24ης Ιουλίου 1995, για τη θέσπιση εκτε-

λεστικών κανόνων σχετικά με την γεωργική εξαίρεση που προβλέπει το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2605/98 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση παροχής πληροφοριών την οποία υπέχει ο μεταποιητής όσον αφορά προστατευόμενες ποικιλίες ενεργοποιείται όταν η αίτηση παροχής πληροφοριών που αφορούν μια δεδομένη περίοδο εμπορίας υποβάλλεται πριν από τη λήξη της εν λόγω περιόδου. Εντούτοις, υφίσταται ενδεχομένως τέτοια υποχρέωση όσον αφορά πληροφορίες αφορώσες κατ' ανώτατο όριο τις τρεις περιόδους εμπορίας προ της τρέχουσας, υπό την προϋπόθεση ότι ο κάτοχος δικαιώματος επί φυτικών ποικιλιών είχε υποβάλει μια πρώτη αίτηση όσον αφορά τις ίδιες ποικιλίες στον ίδιο μεταποιητή κατά τη διάρκεια της πρώτης των σχετικών προηγούμενων ετών εμπορίας με την αίτηση παροχής πληροφοριών.

2) Οι διατάξεις των άρθρων 14, παράγραφος 3, έκτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 2100/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών, και 9 του κανονισμού 1768/95, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2605/98, έχουν την έννοια ότι η αίτηση παροχής πληροφοριών που υποβάλλει ο κάτοχος δικαιώματος επί φυτικών ποικιλιών σε μεταποιητή δεν πρέπει να περιλαμβάνει αποδεικτικά στοιχεία που να στηρίζουν τις ενδείξεις τις οποίες επικαλείται. Επιπλέον, το γεγονός ότι ένας καλλιεργητής προβαίνει σε φύτευση βάσει συμβάσεως μιας προστατευόμενης ποικιλίας δεν μπορεί να συνιστά, αυτό και μόνο, ένδειξη ότι ένας μεταποιητής έχει διενεργήσει ή προβλέπει να διενεργήσει εργασίες μεταποιήσεως επί του προϊόντος της συγκομιδής που ελήφθη με φύτευση πολλαπλασιαστικού υλικού της ως άνω προστατευόμενης ποικιλίας με σκοπό τη μεταφύτευσή του. Εντούτοις, σε συνάρτηση με τις λοιπές περιστάσεις της οικείας υποθέσεως, από ένα τέτοιο γεγονός μπορεί να συναχεται ότι υφίσταται τέτοια ένδειξη, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί.

(¹) ΕΕ C 145 της 14.5.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2012 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Pfeifer & Langen KG κατά Hauptzollamt Aachen

(Υπόθεση C-131/11) (¹)

[Γεωργία — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1443/82 — Άρθρο 3, παράγραφος 4 — Εφαρμογή του καθεστώτος ποσοτώσεων στον τομέα της ζάχαρης — Πλεονασματική ποσότητα ζάχαρης που εντοπίζουν οι αρχές κράτους μέλους κατόπιν ελέγχου που διενεργούν εκ των υστέρων στις εγκαταστάσεις του παραγωγού — Συνεκτίμηση του πλεονάσματος αυτού κατά τον προσδιορισμό της οριστικής παραγωγής για την περίοδο εμπορίας κατά τη διάρκεια της οποίας διαπιστώνεται η διαφορά]

(2013/C 9/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf